

Udtalelse om Sagen fra den høitærede Krigsminister. Hermed tror jeg at have omtalt, hvad der ligger for under dette Ufsnit.

Scavenius: Jeg har paa Mindretallets Begne kun et Par Bemærkninger at gjøre om 3 Vædringsforslag. Jeg skal begynde med Forslaget Nr. 79 angaaende Remonteringsaffæren. Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at der her er en Uoversstemmelse mellem Krigsbestyrelsens og Udvalgsflertallets Anskuelser, idet nemlig Krigsbestyrelsen, og deri er Mindretallet fuldstændig enigt med den, staar paa det Standpunkt, at, da det engang ved Lov er bestemt, hvilket Hæsteantal Hæren skal være forsynet med, maa Udgiftssummen være kalkulatorisk i strengeste Forstand. Det er Krigsbestyrelsens Pligt at sørge for, at Hæren er forsynet med det nødvendige Antal Heste, og den kan ikke i saa henseende være afhængig af en mulig Bevilling eller Ikte-Bevilling af dette Hæsteantal. — Forslaget Nr. 81 angaaende Dagpenge kan Mindretallet heller ikke tiltræde, idet vi ogsaa maa betragte denne Post som væsentlig kalkulatorisk, saa det forekommer os ikke, at det har nogen Betydning, at man her foreslaar den nedsat med 14,500 Kr. — Noget anderledes stiller det sig med Forslaget Nr. 78 angaaende Leie af Heste til Ingeniebataillonerne, men det forekommer os, at Krigsbestyrelsens Forslag er vel begrundet i Anmærkningerne til Finantslovforslaget. Det har nemlig vist sig ugjortligt fra Artilleriet at forsyne Ingeniebataillonerne med de til Dvælserne nødvendige Ride- og Kjøreheste, og man har derfor nu annodet os om at bevilge en Sum, for at man kan leie det nødvendige Antal og vi kunne derfor ikke tiltræde det Forslag, der er stillet fra Udvalgets Flertals Side om at stryge Bevillingen. Andet har jeg for mit Bedkommende paa Udvalgets Mindretals Begne ikke at sige om Vædringsforslagene. — Hvad de Sager angaar, som den ærede Ordfører bragte under Omtale udenfor Vædringsforslagene, skal jeg kun udtale mig om eet Punkt, nemlig om Sløisningen af Christianshavns Volde. Jeg for mit Bedkommende er nu og vil bestandig være en ubetinget Modstander af en saadan Plan. Jeg har den Opfattelse, at disse Volde kunne blive et ikke uvæsentligt Led i vort Forsvar. Idet jeg udtaler dette, maa jeg dog sige, at det udtaler jeg ikke som Repræsentant for Mindretallet, men kun paa mine egne Begne.

S. Steffensen: Det lille Forslag, jeg har stillet udenfor Betænkningen til § 22, gaar ud paa at forhøje Kontoen F. b. med 370 Kr. for at sætte Krigsbestyrelsen istand til at betale den afforderede Leie af Skydebanerne ved Alborg. Dette Forslag var allerede fremme i forrige Samling, dengang stillet af Krigsministeren,

men det blev misrekommanderet af Udvalget og derefter forkastet af Thinget med 52 Stemmer mod 25. Der er imidlertid Grund til at antage, at Udvalgets Misrekommandation og Thingets Forkastelse af Forslaget gik ud fra en ikke ganske nøiagtig Opfattelse af Forholdet og af Meningens med dette Forslag. Man synes nemlig at være gaaet ud fra den igvrigt ikke urimelige Forudsetning, at Alborg Kommune isorveien fik Leie af Skydebanerne ved Byen, og at der kun var Tale om at bevilge et Beløb til Erstatning for forskellige Ulemper af Skydebanerne. Det udtaltes nemlig af den daværende Ordfører for Udvalget — det findes i Tidenden for ifjor, Sp. 1887 — „at paa Grund af Skydebanerne har Kommunen faaet mindre Forpagtningsafgift af det omliggende Terrain, end man tidligere har faaet, og derfor søger man at faae en høiere Leie af Skydebanerne“. Det er imidlertid ikke Sammenhængen. Forholdet er i Virkeligheden det, at Alborg Kommune slet ingen Leie saar af Skydebanerne. Da Forslaget forkastedes i forrige Samling, medførte det den Konsekvens, at Kommunen ikke fik Noget i Leie af disse Skydebaner. Til Oplysning om, hvorledes dette har kunnet gaa til, skal jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. Tidligere havde Garnisonen sine Skydebaner Osten for Byen paa en Mark, som kaldtes Østermarken; i 1868 viste det sig imidlertid, at det var en uheldig Beliggenhed, og Garnisonen ønskede derfor at forelægge Banerne til Vest for Byen til en Mark, som kaldes Vesterhøjegtet, og som ogsaa tilhører Kommunen. Der var fra Kommunens Side ikke Noget til Hinder derfor; men denne Mark, som man vilde anlegge Banerne paa, var dengang bortforpagtet paa 14 Aar fra 1864 til Mikkelsdag 1878, og det blev saaledes nødvendigt, naar Garnisonen skulde kunne tage Marken i Brug til Skydebaner, at træffe et Arrangement med Forpagterne af Marken for den tilbagestaaende Del af Leietiden til Mikkelsdag 1878. Dette Arrangement blev ogsaa truffet ved Kommunens Mellemtomst saaledes, at Krigsbestyrelsen udfjøbte Forpagterne for de resterende 10 Aar af deres Forpagtningstid, hvorefter Kommunen igjen bortleiede de paagjældende Parceller med Forpligtelse for Leierne til at finde sig i Markens Benyttelse til Skydebane, og derefter skulde Krigsbestyrelsen godtgjøre Kommunen, hvad der nu kom mindre ind i Leie af Skydebanerne, end tidligere var afforderet ved den 14aarige Forpagtningskontrakt. Det var Utsammen en mundtlig Overenskomst, og der blev ikke opfat en skriftlig Kontrakt derom. Forholdet ordnedes som sagt paa denne Maade, og derefter udbetalte Krigsbestyrelsen til Kammerkassen de følgende 3 Aar 1868, 1869 og 1870 hvert Aar et forskjelligt Beløb for at supplere den Afgift, man nu fik af Skydebanerne, til det Beløb, man tidligere havde faaet i Leie af dem. Fra 1871 viste det sig imidlertid, at Konjunkt-